

Sygn. akt IV CSK 682/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku H. J. S. i M. G. S.
przy uczestnictwie Z. M., B. M. i H. R.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania H. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od uczestniczki postępowania H. R. na rzecz wnioskodawców kwotę 120,- (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

W ocenie Sądu Najwyższego powołana przesłanka nie została wykazana, wskazanych wyżej wymagań skarżąca bowiem nie spełniła. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie brak jest wywodów uzasadniających istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie - budzącego zatem wątpliwości kwalifikowane a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy. Skarżąca wywodząc brak samoistności posiadania nieruchomości przez wnioskodawców z ustanowienia na niej strefy ochronnej dla ochrony

powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem spowodowanym chowem cieląt pomija po pierwsze, że twierdzenia o ustanowieniu na przedmiotowej nieruchomości strefy ochronnej nie znajdują potwierdzenia w dokumentach i ustaleniach Sądu i po drugie, że została sporządzona dokumentacja projektowa budowy stodoły położonej częściowo na tej działce, a więc poprzednicy wnioskodawców w takim zakresie, w jakim nie kolidowało to z produkcją zakładu przejawili, poza innymi wskazanymi przez Sąd okolicznościami, wolę właścicielskiego władania równą wykonywaniu prawa własności. Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu wniosku w kontekście motywów Sądu Okręgowego prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie nie zachodzi także oczywistość uchybień w zakresie stosowania lub wykładni prawa i to uchybień o charakterze kwalifikowanym, wynikająca z treści samej skargi i widoczna *prima facie*. Na marginesie jedynie można wskazać, że skoro skarżąca przedstawia zagadnienie prawne, to wykluczona jest oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 8 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).